

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főter. 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. <i>Kéziratok nem adnak vissza.</i></p>	<p>Előfizetési díj: Égész évre 4 ft. Félévre 2 ft. Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. EGYES SZÁM ÁRA 8 KR.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetés- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. <i>Ngiltter petit sora 30 kr.</i></p>
---	---	---

A bot másik vége.

A m. vasárnap reggel szelíben beszéltek az emberek, hogy a csongrádi nagy templomban, istentisztelet alatt, botrány történt.

Ami azt illeti, hát vagy 10 év óta, mióta Hegyi Antalt neveztek ki plébánossá, a templomi botrányok napirenden voltak. Még pedig ezeket a botrányokat a volt plébános úr rendezte az által, hogy hol az egyik-hol a másik hívót verte arccal, vagy lökdöste mellbe, emlékeztetvén őt Krisztus urunk kínzenvedésére.

Éppen azért csodálkozva hallottunk a templomi botrányról, midőn tudjuk, hogy Hegyi Antal Budapesten, a József-körúti lakásán siratja a csongrádi plébániáját, melyet éppen úgy játszott el, mint valami töröl metszett »gentri« ősei birtokát. El sem képzeljük tehát, hogy miként történhet templomi botrány Hegyi Antal jelenléte nélkül.

Utána járva a dolognak, ki tudtuk, hogy történt holmi botrány féle a templomban, de azt a botrányt azok idézték elő, akiknek megjelenése, bár mely nyilvános helyen, már magában véve is megbotránkoztató.

Ugyan is: Agócs János, félegyházi apátplébános úr, mint püspöki kiküldött, a végből jelent meg a csongrádi nagytemplomban, hogy a népet felvilágosítsa a felől, hogy Hegyi Antalt miért mozdította el a szent szék plébánosi állásától. Tudomására jutott a püspöknek, hogy Hegyi híveinek olyan tartalmú levelet írt, melyben azt állítja, hogy plébánosi állásától azért föggesztették fel: mert pap társai hamis vádat emeltek ellene; más szóval elárulták.

Midőn mise után felolvasták a szent szék ítéletét, néhány előre betreszított olvasós asszony, közbe kiálltotta: nem igaz! Hegyi ártatlan: stb. Erre azután moraj keletkezett a templomban, mely annyira fokozódott, hogy a 10 órai mise után a szentszéki ítélet felolvasását abban kellett hagyni.

Ebből látható, hogy botrányról szó sem volt. Mert utóvégre is: az az 5-6 drb. bűnbánó »Magdolna« kik fiatalabb kori tévedéseiket fehérendőzni akarva a szent asszonyok soraiban olvasóskodnak, akkor is közbotrányt idéznek elő, ha azok szemeláttára: akik multjukat és jelen életmódjukat ismerik, ol-

vasóval és a szent egyetel jelvényével felcziczomázva megjelennek.

Mi, azonban annélkül, hogy ebből a consequentiát le ne vonnók, az eset felett egyszerűen nem tétünk napirendre. Nem pedig más részt azért sem: mert ilyen eset itt, Csongrádon, hol róm. kath. hívők a felsőbb papság iránt mindig a legmélyebb tisztelettel viseltettek, nem történt.

Ki hitte volna azt, aki a Csongrádi róm. kath. népet ismerte, hogy keletkezzen soraiból oly elvetemedett lélek, aki a templomban hangosan czáfolni merészel egy püspöki kiküldöttet, egy aranykeresztes apátplébánost.

Vegyük elő a »historia domus«-t. Lapozzák át! a vagy kérdezzék meg a legöregebb hívőket, hogy emlékeznek-e arra, hogy valaha csak egy hangos, de ártatlan megjegyzést mertek volna megkoczkáztatni a hívők akkor: midőn a pap, a szószékből beszélt hozzájuk.

Sőt, határozottan állíthatjuk, hogy ebben a tekintetben a csongrádi róm. kath. hívők példát mutattak eddig Magyarországon összes keresztény népének, a keresztényi türelemben. Hiszen még akkor sem törtek ki: midőn Hegyi Antal tet-

TRARIZIA

A végzetes arcz.

Az 1857-ik évnök egyik téli estéjén — tehát akkor, mikor Strassburg még francia város volt — egy ottani kávéházban Tonneur báró, egy magasabb rangú francia tiszt, billárdozott és rendszerint vesztett. Egy feltűnően csunya ember pedig, a karambolasztólhoz közel ülve, már hosszabb idő óta nézte figyelmesen a játékot. A báró, a kit elkévdvetlenített, hogy folytonosan veszít, végre ő rá mutatva, fennhangosan jegyzi meg:

— »Azt hiszem, az az úr ott az én rossz csillagom«.

Mint hogy a csunya arcz mindazonáltal egészen nyugodt maradt, a tiszt egészen feléje fordulva, ismétli szavait.

— A billardjátékra a szerencsének semmi befolyása nincsen — volt a szerény válasz.

— De az ön arca, mely mindennek inkább, csak emberinek nem nevezhető, minden egyes lökésemet befolyásolja és így szerfölött lekötölezne, ha a termet azonnal elhagyná.

A csunya arcz nagyon udvaiasan mond ellen a bárónak, de minthogy ez gunyos megjegyzéseit még tovább folytatja, mélyen megsértődve, a többi hangos nevetéstől kísérve, elhagyja a termet.

Másnap korán reggel halk kopogás hallatszott a báró ajtaján.

— Szabad!

Belépett a végzetes arcz.

— Meg fogja bocsátani, tisztelt uram — így szólt — tolakodásomat, de amint valószínűleg visszaemlékezni méltóztatik, ön engem tegnap mélyen megsértett. Jó lehet, ön semmiféle néven nevezendő viszálykodásnak sem vagyok barátja, mégis ebben az esetben — tekintettel a világ véleményére, — nem marad számomra más hátra, minthogy ezennel elégtételt kérjek.

— Oh kérem, ha csak ezt kívánja, nagyon szívesen állok szolgálatára, felelé a báró és már másnap reggel végbement a párbaj.

A báró a balkarján sérült meg és csak négy hét mulva hagyhatta el a szobát.

De mindjárt a felgyógyulás utáni első reggelen újból csak eljött a végzetes arcz. A legnagyobb udvariassággal jegyzi meg,

hogy habár mindenképp elítéli a párbajt, mégis a sértés súlyos voltánál fogva nem tekintheti még az ügyet befejezettnek, annál kevésbbé, mert a tiszt az első párbaj után — legalább neki úgy tűnt fel — megvetően mosolyogva hagyta el a platzot

Tonnuer báró félbeszakította őt:

— Tehát ön újból akar megverekedni?

Helyes, holnap délbén ugyanazon a helyen találkozunk!

Megtörtént a második párbaj is. A tiszt szurást kapott a czombjában. Haza vitték és két teljes hónapig tartott a gyógyulása. Alig azonban, hogy először ismét kijárt, újra kellett a »végzetes arcz« látogatását fogadnia.

Magamon kívül vagyok — modá — hogy a világnak oktalan előítélete még mindig nem akarja elismerni, hogy megfelelő elégtételt nyertem. Bármennyire sajnálom tehát, egy újabb menetre kell önt fel kérnem annál is inkább, mert barátaim véleménye szerint nem szabad, hogy meglegyek elégedve az eddig kapott elégtétellel.

— Kérem, azonnal mehetünk, ha tetszik, volt a bárónak kissé bosszús válasza.

leg bántalmazta őket, akkor sem: midőn minősíthetlen durva szavakkal illette a hívőket a templomi szószekekből.

Hát ugyan honnan vette a példát Csongrád város katolikus népe arra, hogy le merjen hurrogni a templomban, a szószekekből egy püspöki kiküldöttet, egy róm. kath. apátplébánost?

Talán ez az istentagadó liberális intelligencia mutatott rá példát? A vagy ezek a hitehagyott áll. iskolai tanítók; akik a néppárti felfogás szerint a vallástalanságra oktatják az ifju nemzedéket?

Oh nem. Hiszen a csongrádi liberális intelligencia, Hegyi Antal előtt, minden plébánossal a legbensőbb barátságban élt. Régebbi időkben, a plébánia épülete az intelligencia gyűlhelye volt. Hiszen a csongrádi róm. kath. intelligencia minden egyes tagját, családotól együtt, minden vásár-és ünnepnapokon ott láttuk ajtatoskodni, az Istennek hálát adni az oltár mellett. Mint egy példát mutatta a népnek, az istentiszteletre.

Éppen úgy, a tanítók, akik nem csak magok gyakorolták az istentiszteletet: hanem iparkodtak azt az ifju nemzedék szívébe becsepegtetni, szintén karöltve jártak a csongrádi róm. kath. egyház fejével, a plébánosokkal és a róm. kath. lelkészekkel.

Ez az összetartás a vallásosság gyakorlatában, az a benső baráti, sőt testvéri kötelék a csongrádi intelligencia és a róm. kath. lelkészek között, csak akkor lazult meg: midőn Hegyi Antal volt plébános az intelligencia elleni lázításában kereste azt a kétes dicsőséget, melyet népszerűségnek neveznek.

De egyuttal Hegyi Antal volt az is, aki nevezettségessé iparkodott tenni azt az odaadó önzetlen

tiszteletet, melyben a csongrádi róm. kath. nép egyházának felsőbb papságát részesítette. Sőt többet mondunk: midőn azt állítjuk, hogy a felsőbb papság iránti tisztelenség előidézésében segédkezet nyújtott, úgy szólván, néhány higgattabb kivitelével az összes r. hath. klérus.

Azt hisszük, hogy emlékezni fognak még t. olvasóink arra az időre: midőn Szivák Imre megbuktatására szövetséget kötött Hegyi Antal, néhány renegát szabadelvű párti úri emberrel. Akkori kortes beszédek alkalmával, éppen a nagyiskola előtt, a templomtéren iparkodott Hegyi Antal elhíttetni a néppel, hogy a püspök semmi. Az csak olyan úr, aki senkinek nem parancsol, annál kevésbé neki, aki semmibe sem veszi a püspököt stb.

Alig hanzott el ez a kortes beszéd, néhány napra rá, Bajesi Gábor segéd lelkész, az itt megjelenő Ivánkovics János szegedi plébánost, ki most már rozsnói püspök, lehurrogatta a csöcselékkal.

Kiadta a jelszót, hogy ez nem is pap: hanem színész, pap ruhában. »Ne hallgassanak rá«.

A félrevezetett nép nem hagyta beszélni, az apátplébánosi keresztel megjelent Ivánkovics Jánost.

Lehurrogták, kigunyolták. Egy r. kath. s. lelkész, lehurrogtatott a csöcselékkal, egy r. kath. apátplébánost.

Még is: midőn ezen minősíthetetlen tettiért, Bajesi Gábort, Schusztér Constantin Ö nagyméltósága megidézte és enyhe büntetéssel sújtotta, Hegyi Antal egy nyílt fürmedvénybe támadta le és oly kifejezéseket használt főpásztorunkal szemben, mely éppen elég volt arra, hogy a profán világ előtt, a püspöki tekintélyt végképpen tönkre tegeye.

— Hát miért nem tetszett ezt már régebben egy néhány tanu előtt kijelenteni? Akkor nem lett volna szükségünk három párbajra. En soha többet nem kívántam volna és minthogy az urak itt nyilatkozatának tanui voltak, teljesen meg vagyok elégedve és megköszönve ezennel eddig tanusított szívességét visszavonulok.

A báró homlokán kisimultak a ránczok, mosoly vonult végig eddig ridegen komoly arcán és megkérte az eddigi kiengesztelhetetlen ellenfélt, hogy vegyen részt szerény reggelijénél. Ez azonban megköszönte a szíves meghívást, eltávozott. Az ajtónál azonban még egyszer megfordulva, megjegyezte, hogy csunya arca több izben okozott kellemetlenségeket annyira, hogy habár a párbajt elavultnak tekinti és azt el is itéli, hét ellenfélt kellett eddig megölnie.

— Hát csakugyan csunya arcom van? kérdé, mielőtt eltávozott.

— Oh semmi esetre, ép ellenkezőleg! volt a jelenlevőknek egyhangú felelete és mosolyogva bucsuzott el tőlük a végzetes arcz — az általánosan ismert, híres vívómester, Ducord.

Ford: Somogyi Emil.

Nos és mi történt akkor? Talán az, hogy a r. kath. klérus a püspöki tekintély megvédésére kezett fogott az egyházi felettes hatóságokkal? Oh nem! Sőt ellenkezőleg, Hegyi gyalázkodó nyílt levelét sokszorosították és mint a szent evangéliumot magukévá tették, hirdették is Hegyinek, dics-himnuszokat zengettek.

De még ennél is tovább mentek: Hegyi, ki lapjában sohasem szűnt meg a püspököt és felettesét gyalázni, valóságos bálványja lett, a kath. klérus alsóbb osztályának. Lapjában megjelenő gyalázkodásokat felsőbb hatóságával szemben nem csak hogy jóvá nem hagyták: hanem sanctionálták. Sőt akadtak olyanok is: akik tehetségükkel, anyagilag és szellemileg is támogatták Hegyi Antalt, a püspök rágalmozó szerkesztő plébánost

Hát tiszteit keresztény testvéreink! azt hisszük, hogy felesleges tovább fejtegetnünk azt, hogy kik azok: akik a felsőbb r. kath. klérus tekintélyt tönkre silányították. Ha a történelekből levonják a consecventiát, hát mellüket verve mondhatják: maea culpa.

Vagyis más szóval: a mult vasárnapi templomi botrány »a bot másik vége« volt.

UJDONSÁGOK.

— Társulati közgyűlés. »A Csongrád-sövényházi ármentesítő és belviz-szabályozó társulat« február hó 19-ik napján d. u. 3 1/2 órakor a városháza tanácstermben közgyűlést tart, A közgyűlés tárgya a következő: A földművesügyi m. kir. miniszter 2733/898. sz. u. rendeletéből kifolyólag, a társulati önkormányzat létesítése czéljából az 1885. évi XXIII. t. cz. 124. §-a és az alapszabályok szerint, az elnök és alelnök megválasztása és választmány megalakítása. Ebből következik, hogy végre valahára megkapta a társulat azt az önkormányzati jogát, melyet oly régen óhajtott; melyért egyesek, különösen Szvoboda Ferencz ur annyit harczolt. Kétségtelen dolog, hogy az önkormányzati jog megnyerésében Szvoboda Ferencz úrnak van a legtöbb érdeme. Csak most az a kérdés, hogy azok akik az ügy élére állnak, majd birnak-e kellő szakértelemmel a társulati ügy vezetésére. Mert ha avatatlanok veszik kezökbe az ügyet, hát az ártéri birtokosok rövid idő alatt bátran elmondhatják: »adtál uram esőt, de nincs benne köszönet.«

— Botrány a templomban. A m. vasárnap sajnálatos botrányt idézett elő a helybeli r. katolikus templomban egy néhány »Hegyi párti« olvasós némben. A botrány előzményeként el kell mondanunk, hogy néhány kétes multu szent özvegy, Hegyi volt plébánossal állandó összeköttetésben állnak, néha levelet váltogatnak és abban reménykednek, hogy Hegyit az esetben, ha adósságát kifizetik, vissza könyöröghetik plébánosi állásába. Biztos forrásból tudjuk, hogy egy ilyen szent özvegynek Hegyi azt írta, hogy neki nem a svájci mise pénzek elkezelése miatt, sem az adósságok miatt kellett elmenni innen: mert ő azokat a pénzeket el nem költötte és

Segédeket hívtak és azonnal kimentek a vivótérré. A tiszt ezuttal hevesebben támadta meg ellenfelét, de ez, mint rendesen, most is jéghideg maradt és csakhamar sulyos csapást mért a tiszt mellére. A sérülés életveszélyes volt, de erős természetű és az ügyes kezelés egy negyedév lefolyása alatt helyreállította a tisztet. Ez a meggyógyulás utáni első reggelen a felábradás öröme magához hívatta egy-néhány meghitt barátját és nyugtalanságban vártak egy esetleges újabb kopogásra.

Nem csalódtak. Újból fogadhatták a végzetes arczot. Vállvonogatva a legudvariassabban bocsánatot kért, kárhoztatta a párbajt, azt a barbár szokást, de hozzátette hogy barátjai és ismerősei nézete szerint a sértés oly nagymérvű volt, hogy megkívánja vagy az egyik félnek halálát, vagy... Tanneur báró felugorva, izgatottan így szólt:

— Mindenesetre uram, hajlandó vagyok újabb elégtétel adásra is, de engedje meg, hogy cs o d á l k o z á s o m n a k adjak kifejezést afölött, hogy mikép lehetséges, hogy ön annyira kiengesztelhetetlen szavaim miatt, melyek csak kedvetlenségemnek és szerföfölt izgatottságomnak lehettek kifolyása.

— Ah, uraságod tehát sajnálja a rajtam elkövetett sértést?

— Természetesen, volt a gyors válasz.

adóssága meg éppen nincs: hanem pap társai árulása következtében, mozdították el állásától. Hogy az e féle mende-mondáknak véget szakítsanak, Schuster Constantin váci megyés püspök, kiküldötte Agócs János félegyházi apát-plebánost, hogy a hívőket Hegyi elmozdításának valódi okairól ismertesse meg. Agócs János apát-plebános a m. vasárnap Sperling Béla s. lelkészszel a templomi szószékről kihirdette a szentszéki ítéletet, egyúttal annak tartalmát a kihirdetés után meg is magyarázta. Már akkor észrevették, hogy néhányan hözbeszölkak, minek következtében a templomban zúgás keletkezett. Midőn a szt. tanítást elvégezték, már a zúgás általános lett, de egyéb baj nem történt. A 10 órai nagy mise után a templomi szószékből Drexler Antal hirdette volna ki a szentszéki ítéletet, de alig olvashatott 2 sort, oly láрма keletkezett a templomban, hogy az olvasást abban kellett hagynia. Erre azután Sperling Béla azt a kijelentést tette, hogy akik nem akarják meghallgatni a szent beszédet, távozzanak a templomból. Mire néhányan eltávoztak és helyre állt a csend úgy annyira, hogy a prédikációt zavartalanul folytathatták és fejezték be. Mint halljuk, a rendőrség már kikutatta a botrányesinálókat és egyúttal a feljelentést be is adták a szegedi kir. törvényszék büntetőosztályának. Reméljük, hogy a kir. törvényszék legalább is oly büntetést fog rájuk szabni, mint Weisz Márkra az állítólagos politikai czikk közléséért.

— **Concert.** Az aranyifjúság fölbuzdulva a multkorú concert teljes sikerén, f. hó 21-én a kaszinó dísztermében táncmulatsággal egybekötött concertet rendez. Az élvezetes műsor a következő: 1-ső szám. Zongora-nyitány 4 kézre. Előadják: Szabó Szeréna és Zóra Olga kisasszonyok. 2-ik szám. Felolvasás. »Utazás Csongrádtól Bócsáig« írta: Sággy Mihály. Felolvassa: Lilienthal Emil úr. 3-ik szám. Zongora-szólo. Előadja: Szvoboda Rózsika k. a. 4-ik szám. Férfi-kettős: Domnizetti »Belizár« című operájából. Előadják: Baghy Zsigmond és Zóra Feodor urak. Zongorán kíséri: Szabó Szeréna kisasszony. 5-ik szám. Dialog. Előadják: Éder Ágneska k. a. és Robacsinszky József úr. 6-ik szám. Magándal. »Elmegyek én katonának« . . . »Vén bakancsos és fia a huszár«-ból. Előadja: Zóra Feodor ur. Zongorán kíséri: Baghy Zsigmond ur. 7-ik szám. Zongora-szólo. »Magyar Dalok« saját átiratban. Előadja: Baghy Zsigmond úr. »Állat — (Jux) Quartette« Brixner József-től. Előadja: Macska, — Kutya, Tyúk és Disznó. Fisharmoniumon kíséri: Majom.

— **Kegelem Hegyinek.** Ugy látszik, hogy néhány szent özvegy annyira megszokta Hegyi Antal pofonait, hogy azt nem képes nélkülözni, éppen úgy vannak ezek Hegyi pofonaival, mint az arzénikummal táplált ló, melytől ha egyszer megvonják a mérget, hát bedöglik. Minden áron vissza akarják hát hozni galambszelidségű volt szent atyánkat, hogy csontos tenyerét arczuk hervadó rozsáival mentül gyakrabban érintkezésbe hozzák. Aláírásokat gyűjtöttek és mint egy 8000 hívő nevét bigyesztették oda oly módon, hogy az egyes házaknál nem csak a családírt: hanem a gyermekeket, szolgálakat és egyéb ingatlan kétlábón járó tollatlan házi állatok nevét is alákanyarították. Midőn ezzel készen voltak, felmentek Hegyihez, a ki azt mondta nekik, hogy menjenek és vigyék haladéktalanul Vácra, de egyúttal szedjenek össze 24.000 frotot is melyvel még eddig hátralékban van. De a pénzt azután

ne adják a káptalannak: hanem egyenest saját kezeihez juttassák: mert a káptalannál úgy járhatnak vele, mint a svájci barátok ő vele. A szent özvegyek fel is mentek Vácra, össze is járták a főpapokat, kik nagyon sajnálják Hegyi Antalt, de nem segíthetnek rajta. Most pedig haza érkeve hozzá látnak a pénzgyűjtéshez. Valószínű, hogy régi kétgarasosokban össze fog gyűlni minél előbb a 24 ezer forint.

— **Egy ügyvéd és egy orvos.** Az »Egyetértés« »Hirdetések« rovatában néhány nap óta a következő »bolond gomba« latott napvilágot. »Egy ügyvéd és egy orvos kerestetik Csongrádon, hol rövid idő alatt vagyont szerezhetnek. Főkellékül megkívánatik, hogy 48-as Kossuth párti elvűek legyenek illetve, tántoríthatlan a vallásszabadság hívei, továbbá az önálló vám az önálló magyarbank és az önálló magyar hadsereg alkotmányos utonni megszerzése végett csongrádvárosi közönség buzdítására kötelezni kell magokat. Csak katolikus vagy református vallásuak lehetnek. Jövedelmeik elmozdítását az egész csongrádi 48-as párt testületileg elő fogja mozdítani. Levélbeni megkeresés Szabados József 48-as kör aljegyzőjéhez küldendő Csongrádra.« Azt hisszük, hogy a fent közölt hirdetés után az olvasó közönség azonnal tisztába jön, a helybeli 48-as pártvezetőségének fennkölt gondolkodásával, illetve intelligenciájával. Miből azután önként következik, hogy az ilyen pártnak nem ügyvéd, mint inkább ügyvész kell. Ami az orvost illeti, hát azt is felesleges keresniök: mert hiszen itt van a helybeli állatorvos Bodor ur, aki igényeiket tökéletesen kielégítheti.

— **Egy szent hajadon.** Dankovics Mária névre hallgat; pálinkát iszik és bagózik. Foglalkozásra nézve jövendő mondó. Származása: bizonytalan; nemzetisége: nemzetközi; illetőségét titokban tartja. Életkora: 65—70. hajadon. Az olvasós asszonyok közül nagyon sokat luddá tett: amennyiben mindegyiknek azt jövendölte jó pénzért, hogy eleven megy a menyországba. De sokkal jobban felültette az ag szűzeket: mert ezeknek meg 1 fertály subaször pálinkáért vágyaik beteljesülését jövendölte még e farsang derekán. Azonban leginkább kedvébe járt a csöszöknek (vulgó: mezőörök:) mert egy szakajtó burgonyáért olyan talizmánnal látta el a botjukat, melynek következtében, a tolyajt 24 óra leforgása alatt okvetlenül nyakon csiphették, míg őket nincs olyan éber gazda aki tetten érje. A talizmán pedig a következőkből állott. A csösz 2 fertály pálinkát és egy pofa bagót tartozott lefizetni; ennek fejében, a botját átlukasztotta, egy gerizd fokkagymával befoltozta és rá olvasott. A rá olvasás szertartását 4 fertály pálinkával kellett megpecsételni. Ezt az utóbbi hübját azonban a rendőrség közbiztonsági szempontból el nem tűrhétvén nyakon csipte és ha majd sikerülend illetőségi helyéről biztos tudomást szerezni, közforgalomba mozgósítják.

— **Szociálisták gyűlése.** A helybeli szociálisták ma délután 2 órakor a »Kossuth-téren« gyűlést tartanak. A tere, hol a gyűlést tartják zászlókka és jelvényekkel vonulnak ki. Amennyire ismerjük a mi munkás népünk józan gondolkodását, előre is biztosíthatunk mindenkit, hogy a gyűlés mindenféle izgatás és rendezavarás nélkül fog végbe menni. Amenyiben pedig, saját ügyüket fogják ott tárgyalni és előadni, okosan teszi a gazdálkodó közön-

ség is, ha a gyűlésen részt vesz, hogy legalább tájékozva legyen, a munkások kivánságáról és ha azok igazságosak és méltányosak, előlük el ne zárkózzanak. Mert utóvégre is, a munkásnak is meg kell adni a magáét.

— **Hogy illik ez össze?** Olyan orvos és ügyvéd kell a helybeli 48-asoknak, aki a »vallásszabadság tántoríthatlan híve,« De egyúttal kikötik, hogy a pályázók csak katolikusok vagy reformátusok lehetnek. Dr. Hoffmann Arthur ügyvéd, aki a tiszta 48-as elvek tántoríthatlan híve volt, aki tehetséget, a mely nem mindennapi tehetség volt, érettük feláldozta, sőt a párt részére anyagi áldozatokat is hozott, kénytelen volt közülök Budapestre költözni: mert különben a helybeli 48-asoktól akár éhen halhatott volna. Tisztelettel kérdezzük a helybeli 48-as párt t. vezetőségétől, hogy egyeztetni össze az »Egyetértés«-ben megjelent hirdetését ezekkel a tényekkel?

— **Tévedésből** lapunk mult heti concertbéli tudósításából Kraxner Antalné úrnő és Lampel Margitka kisasszony nevei kimaradtak. A tévedést kedves kötelességünknek tartjuk most helyre igazítani s egyúttal tudomására hozzuk azoknak, a kiket illet, hogy a béli tudósítást megírt riporterünket e miatt alaposan megleceztettük.

Szini estély. Ma vasárnap este 8 órakor a »Magyar Király« szállodában Sió Ferencz jó nevű recitátor humoros és komoly tárgyú monologok és szavatokból álló változatos műsorral előadást tart. Műsora: »Az udvarias ember,« »A légy,« »A hajótörés,« »Desperat ur,« »Szeretem a nőket« stb. monologok, s »Az örült« és »Tetemre hívás« szavatok. A mindkét nembeli intelligens közönség pártfogásába ajánljuk az élvezetesnek ígérkező előadást.

— **Meghívó.** A kunfélegyházi állami tanítóképezde ifjúságának 1898. év február hó 19-én tartandó jótékonycélnél hangversenyének programját az alábbiakban közöljük. Műsor: 1. a) »Intermezzo« a »Parasztbecsület«-ből Mascagni-től. Előadja a zenekar. 1. b) »Salon Mazur« Willy D.-től. Előadja: a zenekar. 2. »Magyar-nyitány« Kéler B.-től. Előadják zongorán: Horváth Kálmán és Valkó Ferencz. 3. »Gedővár asszonyai« Kiss I.-től. Szavalja: Zsigmond Sándor. 4. »Népdal egyveleg.« Előadja: az ifjúsági énekkar. 5. »Trió.« Előadják vonós hangszereken 17-en. 6. »Felolvasás.« Irtás és felolvasa: Horpáczy Dóra k. a. 7. »Nászinduló.« Hangszerek kísérete mellett előadja: az ifjúsági énekkar. 8. »Monológ.« Előadja: Klein Emil. 9. »Befejező« induló. Előadja: az ifjúsági zenekar.

Községi közgyűlés lesz a f. hó 17-én délelőtt 9 órakor a városház tanácstermében. Amennyiben a közgyűlésen igen sok közérdekű tárgyat intéznek, felhívjuk rá a községi képviselőtestület figyelmét.

— **Sorozás.** Az idej sorozás márczius hó 14-én veszi kezdetét és tart egész márczius 18-ikig.

— **A gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálatára** Kruspér Pál kir. főmérnök s államépítészeti hivatalfőnök elnöklette alatt Szegeden szervezett bizottság vizsgáját 1898. évi február 26-án d. u. 3 órakor kezdve m. kir. államvasutak szegedi szivattyú telepén fogja megtartani, miről érdekelték azon figyelemzettel értesítették, hogy a vizsga leteltére vonatkozó, kellően bé-

lyegzett s felszerelt kérvényeiket a fent megnevezett bizottság elnökénél (Szeged, postapalota) kell megelőzőleg s legkésőbb a kitűzött nap d. e. 9 órájáig benyújtaniok vagy beküldeniök. Kruspár Pál kir. főmérnök, mint bizottsági elnök.

— A tűzolóok bandája czimmez lapunk m. számában megjelent közleménybe a szedő »hét« belyett »két« számot szedett. Konstatáljuk, hogy az önk. tűzolóknak nem két, hanem hét tagból álló bandájuk van.

Felelős szerkesztő: **Éder János.**

Kiadóaptulajdonos: **Weisz Márk.**

Nyilttér.*)

Én alólirott Koncz Antal helybeli polgár, kil 48 év óta hűséges adófizető lakosa vagyok Csongrádnak, nyugodtan éltem napjaimat nőmmel és 93 éves anyósommal s ipucezai saját házámban — és hála Istennek — nyugalmunkat nem zavarta meg soha semmi kellemetlenség, pedig 16 év óta házunk nagyobb részét bérbeadjuk, de soha sem volt kellemetlenségünk senkivel; csak a legutóbbi két év óta van házinyugalmunk egészen feldúlva, amióta házunk egyrészt Légrádi Béni cipész és neje Kreck Mária birják bérbén. Ők két évvel ezelőtt kivették a lakást három évre, de én akkor a lábamat ért baleset folytán nem tudtam neki szerződést adni. És ők azóta — felhasználva öregségünket és az én tehetetlenségemet — folytonosan gyalázó szavakkal, megölésse fenyegetőznek, sőt az asszony elég vakmerő gyakorta olyan kifejezéseket is használni, hogy »nem megy el a házamtól addig míg megnem forgatja bennem a kést!« És valósággal ostromnak vagyunk kitéve tőlük; csak legközelebb vasárnap is egész támadást intéztek ellenünk, amikor minden ok nélkül reánk tört Légrádiné fiával és legényeivel; engem — tehetetlen sánta öreg embert — letepertek és úgy ütöttek, annyira, hogyha a nőm ki nem jön és segítségért nem kiált, még agyon is vertek volna; a nőmet pedig szintén súlyosan bántalmazták. És mi három — öreg, tehetetlenek lévén — folytonosan kivagyunk téve a legnagyobb veszélynek, mert nem tudhatjuk, hogy mikor rotnak reánk ismét. Hogy megszabaduljunk tőlük, a lakást felmondtuk nekik, a csendőrsparancsnokságnál pedig jelentést tettünk ellenük. Hogy pedig a t. közönség is megismerje őket valóságukban, addig is, míg a bíróság érdemlegesen ítéletet ad, a t. közönség ítéletére bizzuk Légrádiek cselekedeteit.

Csongrád, 1898. február 9.

Koncz Antal és nőm s. k.
Sip-utcai háztulajdonosok.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Hirdetések.

Laubsäge

Warenhaus gold: Pelikan
VII. Siebensterng. 24
Wien. Preisbuch gratis. Wien

20—19

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minősége: jól trágyázott.

Aussantzei: und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut godüngt.

A Mauthner-féle

hirneves
Konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel
valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrászi-ut 23. szám alatt létező **Mauthner Ödön** cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Szivattyúkat Tűzfecskendőket
házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és városi, községi, gazdasági és gyári és egyéb nyilvános czélokra köz-, járgány és erőhajtásra,

harangok és harangállványok

templomok, iskolák, stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcaizai öntözőkocsikat, sárkaparókat

— készit és ajánl a —

BUDAPESTI SZIVATTYU ÉS GÉPGYÁR Részvény-társaság

(ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAFEST, VI., Külső Váci-út 45. szám.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

A legjobb háziszernek bizonyult, az emésztés rendezésére, a renes vérkeringésre, az elromlott és hibás vért eltávolítani. A főkéllék az egészség megtartására, ugyszintén gyors és biztos gyógyítása a gyomor-bajnak, p. o. étvágy hiányáról, savanyú felbűfögésnél, felhűvődésnél, hányinger, test és gyomorajás, gyomorgöres, tüdővész a gyomornak elnyálkálódás vértöndülés, hőmorholden és női betegségeknél, bélbetegségeknél 40 év óta bizonyult legjobbnak.

Minden gynlladás gyógyítására, sebet, daganatot, biztosan gyógyit. Tejmegakadás és elkeményedésnél, a női emlőknél a gyermek elválasztásnál, vérdaganat, pokolvar, körömdaganat, az ugynevezett fereg a kézen vagy lábujjon; elkeményedés dagadás, nyakdaganat; zsrkinövéséknél, stb. 50 év óta jónak bizonyult.

Dr. Rosa élet Balzsama Prágai házi Flastrem

B. Fragner gyógyszertárából Prágában 203. IV.

Élénken tartja az emésztő képességet, tiszta és egészséges vért esmál és biztos világelterjeut nép-háziszser.
1 Palaez 50 kr dla. pal. 1 fűpertén 20 Krt.

A gyógyulás fájdalom nélkül történik a flastrem hűsítése alatt.
1 Debeza 25—30 Kr. pertén 6 Krral fébb.

Óvás! Mindenki az eredeti präparatumot kérje B. Fragner gyógyszerésznél készült Prágában, és vigyázzon hogy minden oldalon Dr. Rosa védjegye legyen, az egyik oldalán a gömbölyű, a másik oldalán a háromszög védjegye.

Mindenki aki utánzottat bemutat díjaztatik.
Ezer és ezer köszönő levelek a világ minden részéből.

RAKTARAK: Török J. Budapest és A Egger, Budapest főraktár a készítőnél. B. Fragner. Apotheke zum schwarzen Adler in Prag. Ecke der Sporneigasse Nr. 203.

Posta küldemények fordulattal.

Helyben Vladár Sandor gyógyszerésznél.

26—5